

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XII. ročník, november-december 2012, 6. číslo

Takto vyzerala Krížová cesta pred rekonštrukciou. Ako vyzerá dnes, môžete sa sami presvedčiť.

Dobrá činnosť

Keď počujeme tieto slová, tak si môžeme pomyslieť, že by sa toto slovné spojenie dalo vyjadriť aj inak. Ale má svoj význam zvlášť vtedy, keď tieto slová spojíme v „dobročinnosť“ – konať dobre. To by predsa malo byť našim cieľom – s Bohom konať Jeho dobro – to, čo je skutočne dobré.

Máme „dušičkové“ obdobie. Konať dobro znamená nezabúdať na tých, čo nás predišli do večnosti a robiť pre nich to dobré, čo môžeme – nezabúdať na nich a snažiť sa ich priviesť do večnej radosti v Božej prítomnosti – do večnej radosti s Bohom – čiže do neba.

V novembri budeme mať sviatok sv. Martina z Tour – biskupa, ktorý je známy rozdelením svojho vojenského pláštá, kedy polovicu z neho venoval chudobnému žobrákovi, ktorému nemal čo dať. Čo máme a dokážeme, to môžeme dať ľuďom okolo seba. Vieme byť vnímaví na tých, čo potrebujú našu pomoc?

V tomto mesiaci máme aj novένu k Trnavskej Panne Márii – pripomína nám, že ona na nikoho nezabúda. Nezabúdame my na ňu? Vieme ju poprosiť, poďakovať?

A potom príde advent – očakávanie Pánovho príchodu. Čo od neho očakávame? Nebude pre nás iba naháňaním sa za vianočnými darčekom bez toho, aby sme sa skutočne chceli stretnúť s najbližšími a zvlášť s Ježišom?

Hľadáme, čo je naozaj dobré. Nie to, čo je dobré pre nás, ale čo je dobré v Božích očiach. Potom iba to dobré pretaviť do nášho života – do činnosti. Potom možno pochopíme možno aj nadpis tohto článku a to, čo je v ňom podstatné.

Patrik Bacigál

ĎAKUJEME !

Vyššie 600 hodín strávených pri oprave a zveľadňovaní 100-ročnej Krížovej cesty, si zaslúži nielen naše obrovské poďakovanie, ale aj obdiv a úctu.

Ako inak – naši dôchodci, najmä p. B. Gajdová, p. J. Gajda, p. C. Holkovič, p. M. Benedikovič v spolupráci s p. K. Volnerom a ďalšími ochotnými spolupracovníkmi obnovili túto historickú pamiatku, ktorá bola vo veľmi zlom stave. Teší nás, že máme takýchto nezištných a obetavých farníkov, ktorým záleží na našich pamiatkach. Nenechali sa odradiť ani finančnými otázkami a urobili, čo bolo v ich silách.

Všetkým úprimné Pán Boh zaplať! Nech Vám to dobrý Boh odmeni!

Redakčná rada a vďační farníci

Tvoj čas ísť... Sleduj, ako jemne klesá lístie padajúce v zimnom podvečeri. Čoskoro sa jeho pestrá farba zmení na šedú a bude odpočívať pod zemou. Ako jemný pomíňajúci sa vánok prichádza tíško dych života. Avšak niečo, čo práve nevieš, kedy príde tvoj čas ísť. Tvoj čas odchodu nie je nikomu známy. Či to bude, keď uvidíš dúhu alebo snehovú prikrývku. Bude svietiť slnko, keď príde tvoj čas ísť? Dobrý Pán vie, kedy nadíde tvoj čas ísť. Zbohom smútok, zbohom bolesť, jasne žiari zajtrajšok, keď znovu vystupujeme nahor. Kráčam dole po veternej ceste, myslím na veci, ktoré som urobil. Opúšťam všetkých, ktorých som poznal, uvažujem o semienkach, ktoré som zasial. Mraky narastajú, aby prijali dážď, ktorý keď padne, musí sa vrátiť. My sme ako padajúce kvapky, ktoré zdola opäť stúpajú nahor. Tvoj čas ísť, nie je nikomu známy. Či to bude, keď uvidíš dúhu alebo snehovú prikrývku. Či bude svietiť krásne slnko, keď príde tvoj čas ísť? Len dobrý Boh to vie, kedy bude tvoj čas na odchod. Zbohom smútok, zbohom bolesť, jasne žiari zajtrajšok, keď znova vystupujeme nahor. Smrť, myslím, je skutočný život. Žitie som nazval smrťou, aby som opustil tento ľudský boj so smrťou a bol zavedený na novú cestu. Smrť, myslím, je krásna, je to nový a šťastný domov, kde potom budem žiť s Otcem a preč bude všetko túlanie sa. Smrť, myslím, prináša smútok a často kvapne i slza; lebo si myslíš, že v tej chvíli prichádza tvoj koniec, ale je to len život, ktorý je nablízku.

Zdroj: internet, pripravila Darina Jajcayová

Blahoželáme...

V septembrových dňoch sa pekného životného jubilea, 70 rokov, dožila naša farnička a aktívna členka spevokolu p. Mária Ormandyová. Do ďalších rokov želáme a vyprosujeme nielen zdravie, pokoj, ale aj nezmenenú chuť oslavovať Pána svojím spevom.

Touto cestou chceme zblahoželať všetkým, ktorí v tomto roku oslávili 35. narodeniny. Sú medzi nimi aj dve členky redakčnej rady – Ivana Štibraná a Marianna Hudcovičová. Spomedzi ďalších oslávencov chceme zblahoželať aj Máriu Hájčikovej, Katkę Sedlákovej a Andrejovi Lančaričovi. Vyprosujeme im všetkým veľa zdravia, tvorivých síl, pokoja, radosti, Božieho požehnanie a milosti.

redakčná rada

Trápenie a muky naše každodenné...

Každý z nás veľmi dobre pozná tie svoje: problémy, trápenia, ťažkosti, choroby, bolesti a ostatné sprievodné situácie, ktoré by sme radšej ani nepoznali, čo nás niekedy tak tlačia k zemi, ako najväčšie záťaž, čo si len vieme predstaviť. Ale ako z nich vycúvať, či vyklučovať tak, aby škody boli čo najmenšie?

Podme sa pozrieť do Sv. písma, kde nám na tieto a podobné otázky ponúka riešenia jeden z najviac skúšaných, oddaných Božích služobníkov.

V knihe Jób sa píše o človeku bez úhony, ktorý bol bohobojný a zbavený všetkého zla. Prichádza však deň, keď jeho doterajší šťastný život končí. Tento muž je od istého okamihu od Boha skúšaný takým spôsobom, nad ktorým zostáva aj rozum stáť. Nielenže Jóbovi umierajú pred očami jeho deti, neskôr je navyše zranený mnohými vredmi po celom tele, jeho manželka prepadá zúfalstvu a zavrhuje ho. Doteraz znášal kruté rany osudu, vyrovnaný a neochvejný, pevne zakorenený svojou vierou v Pánovi. Situácia ale s postupom času naberá na sile, prekračuje aj hranicu ľudských možností a pohár trpezlivosti nakoniec predsa len preteká, pretože Jób začína preklínať deň svojho narodenia a púšťa sa do nespútaného sporu s Bohom. Zrazu sa zdá, akoby všetky nádeje pohasli, stredobod Jóbovho života sa kamsi vytratil a namiesto neho nastúpila bezvýhodiskovosť čiernejšia, ako samotná tma.

Kto vlastne prichádza s myšlienkou celej tejto trýznej? Niekomu sa to snáď môže zdať neveriteľné, ale pritom je odpoveď na túto otázku úplne jasná. Jasná, ako býval kedysi on sám. Svetlonos. Ten starý had zvaný diabol.

Musel Boh pristúpiť na jeho plán? Vieme predsa, že je Všemohúci, alebo snáď nie? Prečo sa znenazdajky Jóbov život prepadá kamsi ku dnu, hoci sa proti Bohu nikdy neprehrešil a Pán Boh mu do tohto okamihu žehnal a mal v ňom záľubenie? Tu nejde len o pohľad na akýsi príbeh z Biblie, ale o otázku celého ľudského utrpenia. Zvlášť keď sú ním postihnutí ľudia, ktorí si to vôbec nezaslúžili. Naopak bezbožníci a zlosynovia len kvitnú vo svojom hriechu a rašia ako burina. Ak je Boh dobrý, prečo na svete existuje zlo a utrpenie? Nepripomína občas svet a bytie v ňom svojim spôsobom peklo?

Leží pred nami veľmi tvrdý oriešok. K jeho rozlúsknutiu nám prichádza na myseľ vedomie toho, že rovnako ako život, aj utrpenie má svoj zmysel, obzvlášť však vtedy, keď si uvedomíme, prečo vlastne trpíme. Aj ono raz skončí. Mnohým z utrpenia momentálne nerozumieme, nechápeme ich, alebo snáď nechceme chápať. Môžeme sa ale domnievať, že už teraz dozrieva čas, kedy k týmto záležitostiam prenikáme a máme možnosť im porozumieť. Boží zámer je bezpochyby nad ľudské chápanie, a preto sa nedokážeme dopátrať k názoru, ktorý by v okamihu strhol všetky naše pochybnosti a otázky k zemi. Boh by ale predsa nedopustil zlo, keby z neho nemohol vyťažiť ešte väčšie dobro. Veď aj Jóbovi potom, čo si prešiel onou nepredstaviteľnou trýznou a vnútorným bojom, Boh žehnal mnohokrát viac než na začiatku. Jób si onú skúšku musel prejsť nie z toho dôvodu, že by zhrešil on, alebo dokonca jeho synovia či predkovia, ale preto, aby sa na ňom zjavila Božia vôľa a veľkosť.

Nuž, čo na záver k tomu dodať, okrem toho, čo nás učili naši rodičia a krstní rodičia od malička? Používajme dary viery, nádeje a lásky v každodennom živote čo najefektívnejšie tak, aby to bolo milé Bohu i ľuďom a akékoľvek zlo sa nám s Božou pomocou vždy podarí prekonať. Verme, že po čase to budeme vnímať len ako ďalší stupeň na ceste k nebu, nech by to trápenie vyzeralo akokoľvek neprekonateľné.

Ján Jakubec

ROK VIERY

11.10.2012 - 24.11.2013

Vysvetlenie loga:

V štvorcovom ohraničenom poli je znázornená loďka plaviaca sa na jemne naznačených vlnách, ktorá symbolizuje Cirkev. Hlavný sťažeh loďky predstavuje vztyčený kríž, pričom lodné plachty sú znázornené v dynamickom pohybe vytvárajúc tak trigram Krista (IHS). V pozadí plachiet je slnko, ktoré v spojení s trigramom pripomína Eucharistiu.

„Prežívaná viera otvára srdce Božej milosti, ktorá vyslobodzuje z pesimizmu. Dnes viac ako inokedy predtým, evanjelizovať znamená svedčiť Bohom premeneným novým životom, a týmto spôsobom ukazovať cestu.“

Benedikt XVI.

ORATORIÁNI, 3.časť

Záver rozhovoru s otcom Jurajom Vittekom

• **Otec Juraj, priblížil by si nám, prosím, všetky Tvoje doterajšie pôsobiská?**

Hm, pokúsím sa. Takže po vysvätení za kňaza v roku 2000, som pôsobil niekoľko mesiacov ako kaplán vo farnosti Blumentál v Bratislave, ako rímsky študent počas prázdnin, som vypomáhal na strednom Slovensku v Bzovíku a v Želovciach, potom som 14 mesiacov pôsobil ako kaplán v Galante, ďalších 10 mesiacov ako kaplán v Šali. Moja prvá farnosť bola v Kostolnej pri Dunaji – 2 roky, potom som pôsobil ďalšie 3 roky ako farár v Podunajských Biskupiciach a ďalšie 3 roky ako správca Slovenskej katolíckej misie v Ríme. Od 1.7.2011 som farárom v Senci.

• **Ako si spomínal, v oratóriu máte rozbehnutých veľa aktivít, máte tu fungujúce spoločenstvá.**

Áno, našou prvou veľkou aktivitou bola už spomínaná 40-hodinová adorácia pred Najsv. Sviatosťou Oltárnou (tzv. QUARANTORE) v kaplnke na Seneckých jazerách, snažíme sa budovať malé oratóriá – spoločenstvá (je ich tu veľa), napr. jedno spoločenstvo mladých (približne od 17 do 40 rokov), ktoré sa stretáva každú nedeľu. To by som prirovnal k spoločenstvu mladých, ktoré sa stretávalo u nás v Smoleniciach v piatok na fare, pod vedením vdp. Mrvu. Otca Mrvu by som nazval oratóriom „inkognito“.

Potom existujú tzv. veľké oratóriá – kde sa zúčastňuje väčší počet ľudí – my sme to nazvali duchovné prednášky – ja mám cyklus takýchto prednášok na tému „Veď ma za ruku“, ktoré sú zamerané na teológiu svätých. Tí, ktorí ma poznajú, vedia, že to je moja srdcová záležitosť (pozn.- vychádzajú aj na DVD), ktoré sú animované hudbou. Okrem pozvaných hudobných hostí, sa zapájajú aj naši vynikajúci domáci hudobníci svojou troškou.

Hudobno-skladateľsky sa snažím prispievať aj ja. Na týchto veľkých oratóriách sa zúčastňuje približne 150 ľudí, čo znamená, že máme plné pastoračné centrum.

A vlastne každý z nás má nejakú oblasť, ktorej sa v rámci oratória venuje. Otec Andrej začal oratóriá na tému Božieho Milosrdenstva podľa sv. Faustíny Kowalskej.

• **Spomínali sme farnosť, filiálky. Zdá sa, že farníkov je tu veľa a práce tiež.**

To veru áno, máme 2 filiálky a jeden farský kostol, v ktorom je len v nedeľu 5 sv. omší a kostol „praská vo švíkoch“ pri každej z nich... Preto je pre nás obrovskou výzvou a veľkou prioritou, postaviť tuná v Senci nový kostol.

• **Čo ťa v súčasnosti najviac teší?**

Momentálne ma teší to, že sa cítim byť súčasťou výzvy, ktorá ma presahuje, ktorú cítim ako povolanie a ktorú vnímam ako naplnenie svojho kňazského života, svojho duchovného života, svojho smerovania a zároveň aj moje nachádzanie miesta v Cirkvi. Tá výzva ma presahuje, cítim sa pred ňou malý a nevhodný, ale je to výzva, ktorá mi dáva ten pocit, že som súčasťou niečoho, čo je väčšie odo mňa, čo je krásne, čoho som súčasťou a čo vnímam ako svoje povolanie a naplnenie svojho života.

Počas rozhovoru sme zažili aj jednu „zaujímavosť“. Asi v polovici rozprávania otca Juraja „vypli prúd práve v momente, kedy nám pútavo rozprával o tom, akú vzácnosť majú vo svojej domácej kaplnke - relikvie I. stupňa sv. Filipa Neriho. (Priamo zo samotného srdca, ktoré bolo zázračne zväčšené pri zázraku v r. 1544 v katakombách sv. Sebaštiana, kedy na vigíliu Turíc prijal dar Ducha. Vtedy sa mu fyzicky zväčšilo srdce až tak, že mu zlomilo dve rebrá.) Taktiež relikvie I. stupňa blahoslaveného kardinála Johna H. Newmana. Kúsok vlasov, ktoré dostali ako dar generálneho predstaveného oratoriánov v Ríme. Už sme si mysleli, že tieto vzácne relikvie kvôli „tme“ nevidíme. Ale Nieкто je väčší ako tma a tú možnosť vidieť spomínané vzácnosti sme nakoniec dostali.

Otec Juraj, ďakujeme za rozhovor, za čas, ktorý si si na nás našiel, za možnosť vidieť vzácne relikvie a zároveň nám dovoliť dodatočne Ti zablahoželať v mene nás a všetkých smolenických farníkov k dosiahnutiu doktorátu. Želáme všetko dobré, veľa požehnaní a tvorivých síl!

Zhovárali sa Dária a Mirka

Na fotografii o. Juraj s našou redaktorkou Dáriou

Otec Juraj má svoj blog, na ktorom si môžete prečítať jeho kázne, zamyslenia:

<http://vittekuvahy.blogspot.sk/>

Blog oratoriánov:

<http://oratoriumfilippinum.blogspot.sk/>

Prečo sa oplatí kúpiť si ďalšiu Bibliu

V máji tohto roku uviedlo vydavateľstvo Dobrá kniha na trh novinku pod názvom Sväté písmo s komentármi a margináliami Jeruzalemskej Biblie. O úspešnosti titulu svedčí fakt, že po necelých troch mesiacoch predaja sa pripravovala dotlač a v týchto dňoch je opäť v predaji. Je k dispozícii v dvoch formátoch, obidva sú vreckové. Máte na výber buď tvrdú väzbu alebo PVC obal so zapínaním, praktický najmä pre tých, čo majú radi Sväté písmo pri sebe aj na cestách. Hmotnosť okolo 600 gramov je prijateľná, podobne priaznivá je aj cena, ktorá sa pohybuje do 15 EUR.

V čom je iná, v čom je nová

Jedná sa o nový preklad Svätého písma. Preložil ho Mons. ThDr. Anton Botek. Preklad pripravil podľa pôvodných originálov, s prihliadnutím na Jeruzalemskú bibliu ako aj iné svetové a slovenské preklady. Prekladu venoval veľkú časť svojho života v emigrácii. Súčasťou vydania sú aj z francúzštiny preložené úvody, poznámky a marginálie Jeruzalemskej biblie.

Kto bol Mons. Anton Botek

Narodil sa 8.2.1911 v Svederníku pri Žiline. Teológiu študoval v Trnave a vysvätil ho biskup Pavol Jantausch v roku 1935. Pôsobil ako kňaz v našom kraji, v Ujlaku (Zálužie pri Nitre), v Zlatých Moravciach, v Piešťanoch, vo Vrbovom. Bol dobrý organizátor, združoval chudobných, deti, mládež, založil kresťanské odborové hnutie, Legio angelica pre miništrantov, katolíckych skautov. Veriacich zapájal do Diela šírenia viery a misijného združenia Detstva Ježišovho. Bol aj absolventom dôstojníckej školy a nejaký čas pôsobil ako vojenský duchovný pre slovenských vysťahovalcov v Belgicku. V roku 1942 sa stal šéfredaktorom Katolíckych novín a podarilo sa mu významne zvýšiť náklad. Popri intelektuálnej činnosti sa venoval aj praktickej pastoračnej činnosti, zvlášť počas vojny sa staral o siroty. Podarilo sa mu umiestniť asi 2000 sirôt do katolíckych rodín. V roku 1945 sa stal riaditeľom Ústrednej katolíckej kancelárie, ktorá zastrešovala a organizovala činnosti Katolíckej akcie.

V roku 1948 bola činnosť Katolíckej akcie zakázaná a Antona Boteka v roku 1949 zatkli. Prešiel niekoľkými väzeniami a v roku 1951 sa mu podarilo utiecť do Rakúska a následne do Ríma. V Ríme založil Slovenské katolícke ústredie, vydával Hlasy z Ríma. V roku 1957 vycestoval do Kanady, kde bol takisto pastoračne činný. V roku 1966 sa opäť vrátil do Ríma a pápež Pavol VI. mu udelil hodnosť pápežského preláta. Spolupracoval so Slovenským ústavom sv. Cyrila a Metoda, venoval sa najmä prekladateľskej činnosti. Preklady častí Svätého písma vychádzali postupne najskôr v Ríme v 70.-tych rokoch, u nás v Dobrej knihe vychádzali postupne od roku 2004 do roku 2008, podľa druhu kníh – Pentateuch, Historické knihy, Prorocké knihy, Múdroslovné knihy a Nový zákon. Preklad Sv. písma je vrcholným celoživotným dielom Mons. Antona Boteka. Po nežnej revolúcii sa vrátil na Slovensko a posledné tri roky svojho života prežil v Charitnom dome v Pezinku. Zomrel v roku 1992.

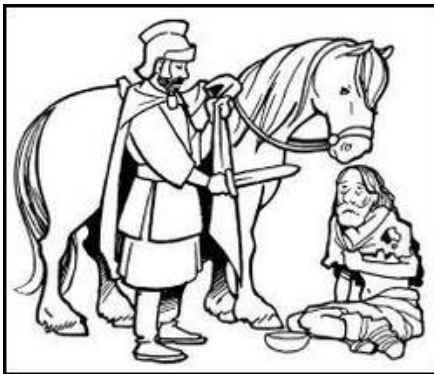
Čo je Jeruzalemská biblia

Jeruzalemská biblia je jeden z prekladov Svätého písma, ktorý je dielom francúzskej Jeruzalemskej biblickej školy. Je to najstaršia výskumná inštitúcia týkajúca sa štúdia biblických vied (exegéza, archeológia, prekladateľstvo...). Založil ju v roku 1890 dominikán Marie-Joseph Lagrange OP (1855-1938). Ako cieľ stanovil štúdium Biblie v prostredí, kde vznikla a v kultúrnom kontexte, v ktorom vznikla. V spojení s touto školou vznikla aj myšlienka preložiť Bibliu do moderného francúzskeho jazyka. Preklad sa úspešne ujal, bol preložený do ďalších jazykov a taktiež sa ujal názov „Jeruzalemská biblia“. Preklad vyšiel v roku 1956, rešpektoval súčasné literárne trendy, historicko-kritický výskum Sv. písma a aktuálne archeologické objavy. Úvody k jednotlivým knihám odzrkadľujú vedecké bádanie Jeruzalemskej školy, vysvetľujú historické súvislosti, literárne dejiny, teologický kontext. Poznámky pod čiarou majú vysvetľujúci význam. Marginálne odkazy poukazujú na ďalšie pasáže priamo či nepriamo súvisiace s daným veršom, čo umožňuje čítanie v kontexte celej Biblie.

Veľa zážitkov so Svätým písmom!

Podľa Sv. písma s komentármi a margináliami Jeruzalemskej biblie pripravila Ivana Štíbraná

..... Viete, že ?

* Sv. Martin z Tours patrí medzi svätcov, ktorých úcta a pamiatka sa veľmi rozšírila v Cirkvi. V Európe je mu zasvätených niekoľko tisíc kostolov a kláštorov, viaceré mestá, hrady, ostrovy a iné lokality nesú jeho meno. S jeho sviatkom sú spojené niektoré ľudové tradície (nové víno, prvý sneh a iné)

* Bol synom vyššieho rímskeho dôstojníka. Narodil sa v roku 316 alebo 317. Otec ho už v 15-tich rokoch prinútil, aby sa stal vojacom.

* V severnom Taliansku, kde bol preložený, sa zoznámil s kresťanstvom a dal sa zapísať medzi katechumenov. Jeho rodičia boli pohania a najmä otec sa pridržal starej pohanskej tradície, spojenej s kultom cisára.

* Ako mladý vojak slúžil v severnej Gálii (v terajšom Francúzsku). Tam sa mu prihodila známa epizóda, ktorá je pre neho charakteristická. Raz v zimnej noci mal kontrolovať vojenské hliadky a prechádzal mestom. Tu zazrel na ulici polonahého žobráka, ktorý pýtal almužnu. Martin nemal pri sebe peniaze, ale chcel ochrániť úbožiaka aspoň pred zimou. Preto mečom rozrezal svoj vojenský plášť a polovicu daroval žobrákovi. Nasledujúcej noci sa mu vo sne zjavil Kristus prikrýty polovicou jeho plášťa.

* Životopisci spomínajú početné zázraky: uzdravoval posadnutých zlým duchom, malomocných a iných chorých, dokonca kriesil i mŕtvych. Ľudia zvlášť obdivovali jeho odvahu, s ktorou sa vedel postaviť zoči-voči nebezpečným nepriateľom a tí mu nemohli ublížiť. Viackrát sa smelo predstavil aj tvrdým mocipánom a dosiahol u nich oslobodenie ľudí, ktorí boli nespravodlivo väznení alebo odsúdení na smrť.

* V roku 371 zomrel biskup Libor v meste Tours. Miestni duchovní a veriaci chceli mať za biskupa Martina. Keďže predpokladali, že sa bude brániť, pozvali ho pod zámienkou, aby prišiel k istej ťažko chorej žene. A keď sa Martin blížil k mestu, tam ho čakali tourskí veriaci a víťazoslávne ho priviedli do mesta. Tu bol neskôr vysvätený za biskupa.

* Zvláštnosťou Martinovho biskupského pôsobenia bolo, že okrem vykonávania pastierskych povinností v miestnej cirkvi, misionárčil medzi vidieckym obyvateľstvom v širokom okolí. V tom čase sa totiž biskupská pastorácia sústreďovala len na mestá.

* Dožil sa vyše 80-tich rokov. Zomrel 8. novembra 397 vo farnosti Candes. Jeho telo previezli do Tours, kde ho pochovali 11. novembra za účasti veľkého množstva ľudí.

* Vo Francúzsku vzniklo vyše 3600 kostolov a kláštorov, zasvätených sv. Martinovi. Pomerne veľkú úctu tomuto svätcovi preukazujú tiež v Taliansku, Nemecku, Rakúsku.

Spracované podľa knihy „Blízki Bohu i ľudom“, pripravila Miroslava Gregušová

? ? ? V T I P ? ? ?

„Programátor v kostole:
„V mene Otca i Syna i Ducha svätého. Enter.“

Programátor na spovedi:
„Vyznajte svoje hriechy!“
„No, má to spolu 4,5 GB!“

Katolícky kňaz si umýva auto. Chce spraviť dobrý skutok a rozhodne sa, že umyje auto aj susedovi - židovskému rabínovi. Vezme vedro vody a s radostným úsmevom, chváliac Pána za tento dobrý skutok, ktorý mu pripravil, uskutoční svoj úmysel. Keď skončí umývanie, ozve sa divný škripot. Čo je? Obzrie sa a vidí rabína s pílkou, ako píli výfuk na jeho aute.
„Prečo mi píliš výfuk?“
„Ty si moje auto pokrtil, ja tvoje obrežem!“

Na sneme všetkých reholí vznik-

ne otázka, ktorá rehoľa je Pánu Bohu najmilšia. Po búrlivej diskusii, nedohodnúc sa na ničom, poslali mail do neba s touto otázkou. Odpoveď bola nasledovná:
„V tomto spore sme neutrálni. Pokoj vám!
Podpis : Najsv. Trojica, SJ“

Katolícky diakon sa rozpráva s rabínom:

„Diakon, ty si u vás veľmi vysoko postavený?“
„Ale kde, nado mnou je farár!“
„A ty môžeš byť farár?“
„Mal by som byť, čoskoro ma vysvätia.“
„A kto je nad farárom?“
„Dekan.“
„A ty môžeš byť dekan?“
„V podstate by to šlo.“
„A kto je vyššie?“
„Biskup.“
„A to môžeš byť?“
„Teoreticky áno, ale je to neprav-

depodobné...“
„A kto je nad biskupom?“
„Väčšinou je to už priamo pápež.“
„Fíha, a ty by si mohol byť pápežom?“
„Nuž, ako ti to vysvetliť, teoreticky...“
„A nad pápežom už nikto nie je?“
„No, už len Pán Boh.“
„A to by si ty, ako katolík, mohol byť?“
„Čo si šalený, ako by som ja mohol byť Pán Boh?“
„No vidíš, od nás sa to jednému podarilo!...“

12 dôvodov, prečo Boh nikdy nedostal profesúru:

1. Mal len jednu významnú publikáciu.
2. Naviac, bola písaná hebrejsky, aramejsky a grécky.
3. Nemala žiadne odkazy na inú

Š T A T I S T I K A

Krsty:

Erik Pajger, narodený 30.06.2012, pokrstený 15.09.2012

Timea Lorincová, narodená 25.06.2012, pokrstená 23.09.2012

Sobáše:

Pavol Jurický a Mária Genzorová, 15.09.2012 v Smoleniciach

Lukáš Velický a Alexandra Drgová, 06.10.2012 v Smoleniciach

Martin Opalek a Eva Cibíková, 13.10.2012 v Smoleniciach

Pohreby:

Pavol Hornáček, narodený 18.01.1971, zomrel 08.07.2012, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi

Margita Ostradická, r. Šteigerová, narodená 05.06.1928, zomrela 13.09.2012, pochovaná v Smoleniciach

Mária Solárová, r. Orthová, narodená 22.04.1931, zomrela 22.09.2012, pochovaná v Smoleniciach

Radomír Dvorák, narodený 09.12.1930, zomrel 22.10.2012, pochovaný v Smoleniciach

Pavel Počuch, narodený 25.06.1939, zomrel 23.10.2012, pochovaný v Smoleniciach

Pískat' si v daždi

Ako je možné, že niektorí ľudia majú zachmúrenú tvár, aj keď slnko krásne svieti, a iní si aj v daždi pískajú?

Ako je možné, že niektorí ľudia vidia samé zlé veci, len čo otvoria oči?

Azda im všetko pripadá nezmyselné, azda hľadajú zmysel života tam, kde sa nájsť nedá. Oni nepotrebujú vyššiu bytosť, bez tváre, kdesi v dialave.

Potrebujú Boha, ktorý je ich osobný priateľ.

Potrebujú otca, celkom blízko pri sebe.

V blízkom kontakte s Bohom ľudia získavajú iný pohľad na veci a každé ráno nové srdce. Každé ráno si povedz: Som šťastný, že som tu!

Phil Bosmans, pripravila Mária Hodulíková

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ján Jakubec, Ivana Štibráná. Zahraničný spravodajca v Shelui Emília Bihariová. **Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života. Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.**